

Camps i Zaplana, guerra a mort

Amb la gran batalla centrada a les comarques d'Alacant, on els partidaris d'Eduardo Zaplana encara controlen l'aparell del partit, el president Camps tracta d'acorrallar els zaplanistes amb una aposta clara per escombrar-los pràcticament a les principals llistes electorals del PP. De moment, però, els zaplanistes no s'han rendit i han optat per plantar cara, amb tota la potència de foc que tenen al seu abast, als atacs que els llança el cap del Consell.

La lluita, a hores d'ara i a l'espera que s'iniciï la confecció de les candidatures als municipis de més de 20.000 habitants, és, d'una banda, la

Ha arribat l'hora de la veritat. Campsistes i zaplanistes ja s'estan jugant el futur de les llistes del PP I, a diferència del que s'esperava, ho estan fent sense negociar i agreujant una fractura interna ara que falten quaranta dies per a les eleccions municipals i autonòmiques del 27 de maig.

llista a les Corts valencianes per Alacant —una circumscripció decisiva per al resultat electoral del 27-M després

del nou repartiment d'escons—, i, de l'altra, la municipal de la capital del sud del País Valencià. Camps, de mo-

ment, i pendent de la decisió final que prenga el comitè de llistes del PP, una reunió que al tancament d'aquesta edició no s'havia produït, està complint amb la màxima que havia traslladat als seus col·laboradors. "Si he de governar, que siga amb les mans lliures. Si he d'estar pendent dels zaplanistes, millor em quede a l'oposició." El raonament, en privat, és del mateix president Francesc Camps a alguns dels seus assessors més directes.

I, per aquest objectiu, el cap del Consell treballa a fons amb un objectiu únic: rebaixar al màxim la presència dels zaplanistes. De fet, malgrat la pressió dels partidaris de l'exministre, Camps es mantenia ferm i tenia decidit esborrar del pròxim grup parlamentari de les Corts el sector que dirigeix el PP d'Alacant. De fet, Camps només tenia previst deixar lloc a la candidatu-

ra a les Corts per les comarques del sud els dos consellers zaplanistes d'Alacant: el titular de Justícia, Miquel Peralta, i la de Cooperació, Gemma Amor. I prou. Fora de la vida pública es quedarien importants dirigents de l'entorn de Zaplana, com ara l'actual president de les Corts, Julio de España; l'exvicesecretari general del PP amb Zaplana, Juan Manuel Cabot; l'exconseller Fernando Modrego, o el fins ara diputat Manuel Gómez Fernández, el qual ha passat a presentar l'informatiu de migdia d'Intereconomia, un grup mediàtic madrileny en què Zaplana té una certa influència.

Tota aquesta purga dels actius que encara conservava el zaplanisme no ha quedat sense resposta. De fet, els darrers dies, el president de la Diputació d'Alacant i líder del sector zaplanista, José Joaquín Ripoll, ha estat fins a dues vegades al despatx de Camps al carrer dels Cavallers de València per tractar de fer-lo canviar d'opinió. No ha estat possible. El cap del Consell, en principi, mantenia que els partidaris de l'exministre havien de deixar les principals candidatures. De fet, per exemple i al marge de les possibles incorporacions dels esmentats Peralta i Amor, el president de la Generalitat tenia a sobre de la taula una proposta de llista amb el conseller Gerardo Camps per encapçalarla i la secretària regional del PP i alcaldable a Elda, Adela Perdrosa, com a número dos.

Amb això, figuraven també entre les propostes barallades per Camps —amb setze llocs d'elecció pràcticament segura a la candidatura d'Alacant— la consellera Milagrosa Martínez, la cap de llista a Elx Mercedes Alonso, María Teresa Revenga, Antonio Peral, César Augusto Asencio, Ángela Barceló, David Serra, Juan Bautista Roselló —alcalde de Benissa— o el delegat de Canal 9 a Alacant, Manuel Aracil. També tenien opcions la il·licitana Elena Bonet i l'alcoiana Carmina Nácher. Això implicaria la caiguda definitiva del poder zaplanista i un toc d'atenció al portaveu dels populars al Congrés com a dirigent estatal del PP. Ja no tindria res per oferir a Rajoy. Fins a aquest moment l'exministre encara tenia el control d'una de les organitzacions del PP més importants de l'estat. Ara, però, ningú no ho sap.

L'única resposta que podia donar Joaquín Ripoll, el cap dels zaplanistes, era la llista municipal d'Alacant, competència de la direcció provincial dels populars. I, dit i fet, Ripoll ha remès a Madrid una proposta encapçalada pel campsista Alperi, però que, en la resta de la distribució, és monocolor i només formada pels zaplanistes. Entre els noms que proposa Ripoll, a més d'ell mateix, figuren alguns dels principals dirigents del zaplanisme, com ara Macarena Montesinos, Carlos Mazón, Pedro Romero o el vicepresident de la Cambra de Comerç d'Alacant, Juan Zaragoza, entre d'altres. L'alcalde Luis Díaz Alperi no vol veure cap d'ells a la candidatura i, fins i tot, no descarta dimitir si hi ha cap cessió als zaplanistes. Però amb aquesta proposta monocolor, sobre la qual haurà de decidir ara Génova, els partidaris de l'exministre han aconseguit bloquejar el procés i retardar una elecció que, en teoria, s'ha de resoldre, encara, al llarg d'aquests dies quan resta menys d'una setmana per registrar les candidatures a la junta electoral.

En aquest escenari, el president de la Generalitat ha tractat de reprendre els contactes amb els zaplanistes per resoldre una crisi que deixa el PP prop d'esclatar a quaranta dies de les eleccions, i que amenaça, segons els partidaris de l'exministre, fins i tot, la victòria de Francesc Camps a les eleccions autonòmiques del proper mes de maig. El PP d'Alacant, malgrat l'intent de Camps de reconduir el procés, no veu cap possibilitat de pactar si els campsistes no rectifiquen la seua intenció de deixar-los fora de les Corts valencianes. Per tractar d'afavorir aquesta opció d'una entesa, Rajoy ha ajornat la ratificació de les candidatures. Però això és només el primer pas del calvari que encara han de recórrer els populars, els quals, abans d'una setmana, haurien de tenir configurades, igualment, totes les candidatures als municipis més importants. Lluny d'això, al PP d'Alacant encara li manquen per aprovar onze candidats i totes les llistes, a més de la batalla per la candidatura a les Corts i la municipal d'Alacant. La guerra no només continua, sinó que ara, potser, és a mort.

Pere R. Fernández